

Bogini - duch. Hestia.

Jej niewidoczną obecność dało się odczuć w płonącym, żywym ogniu. Symbolem Hestii jest koło, okrąg, kształt paleniska. Jest jedną z najciekawszych, tajemniczych i najmniej znanych postaci w mitologii. Była rzadko portretowana, raczej nie nadawano jej formy fizycznej. Stanowiła raczej odczuwane duchowo istnienie, które daje ciepło i światło.

Jest opiekunką domowego ogniska. Hestię można zaprosić do domu, oddając jej cześć przez palenie świec i rytuały związane z płomieniem. W mitologii Parandowskiego zaprasza się tą Boginię poprzez słowa: *Przybądź, przybądź do tego domostwa, bo serce masz wielkie(...)* *Hestio(...)* *zawsze z twoich warkoczy wilgotna sphywa oliwa.*

Hestii nie przedstawiano w mitach, nie brała udziału ani w wojnach ani w romansach. Mimo to, śmiertelnicy hołubili ją, czcili i oddawali największe dary. Należy do trzech Bogiń, na które Afrodyta nie miała najmniejszego wpływu. Spowodowała jednak, że zakochali się w niej bez pamięci Posejdon i Apollo. Hestia odrzuciła propozycje zalotów, przysięgając wierność sobie. Była najstarszą z trzech dziewiczych Bogiń. Choć przy pierwszym porównaniu trudno znaleźć między nimi podobieństwa, to wszystkie (Atena, Hestia, Artemida) są niezależne i samowystarczalne. Żadna nie jest ofiarą. Każda z nich kieruje się własnymi potrzebami.

Hestia skupia się na swoim wewnętrznym doświadczeniu poprzez medytację czy działanie intuicyjne, potrzebuje ciszy i spokoju. Jej sposób funkcjonowania Grecy określili, jako *KAIROS*, czyli *bycie w czasie*, co oznacza głębokie, pełne zaangażowanie w każdą wykonywaną czynność, szczególnie związaną z domem. Współcześnie kobiety z dominującym archetypem Hestii można odnaleźć m.in. w chrześcijańskich klasztorach, gdzie skupiają się na modlitwie i kontemplacji. Aspekt domowy i świątynny Hestii łączą się podczas rytuałów odprawianych w domu. Dostrzec ją można w kobiecie, którą całkowicie pochłonęło przygotowanie posiłku na uroczystość, zapalanie świec i pełne gracji skupienie na każdym ruchu. To niemal jak święte celebrowanie nabożeństwa, w którym dochodzi do łączności sacrum z profanum, tyle, że odbywa się w domu.

Każdy płonący ogień jest wizerunkiem Bogini. Dla Hestii funkcjonowanie w zewnętrznym świecie, poza zakonem czy domem jest bardzo trudne. Wchodzenie w relacje, a tym samym możliwość konfliktów, radzenie sobie w świecie pełnym rywalizacji i pędu jest dla Hestii niemożliwe bez pomocy innych archetypów, które powinna w sobie rozwijać. Ponadto, dominujący archetyp Hestii zamyka ją na związki i relacje z innymi ludźmi, przez co może być postrzegana, jako niedostępna. To zubaża zarówno ją jak i osoby, które mogłyby czerpać z zasobów jej mądrości. Ciekawy, zatem może być mroczny aspekt tej Bogini. Ogień symbolizuje nie tylko ciepło, ale jest także jednym z żywiołów, niebezpiecznym. Mroczny aspekt Hestii można odnaleźć w jednej z powieści S. Kinga. Charlie, dziewczynka - podpalaczka obdarzona jest zdolnościami pirokinezy, możliwości wzniesienia ognia za pomocą myśli, co stanowi w pewnej chwili niebezpieczeństwo nie tylko dla niej samej, ale również osób z jej otoczenia.

Katarzyna Włoch Hyla